

[Kristen Amby.]

med Byggeriet, i Stedet for at forcere et Projekt igennem nu, som der ikke er Enighed om.

Jeg maa her henvende mig til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, der nu inkvisitorisk spurgte, hvorfra jeg dog ved, at der er Uenighed blandt de lærde, altsaa blandt de Mennesker, der har haft med Gennemførelsen af disse Planer at gøre. Jeg har virkelig ikke i Sinde at svare paa, hvorfra jeg ved det, men det er jo aabenbart. Det er da heller ikke benægtet, at der bl. a. foreligger to Planer, baade den gamle, der ikke regner med Sankt Annæ Plads' Gennemførelse, og en ny Plan fra Københavns Byplansafdeling, der regner med dens Gennemførelse. Det er blot en Enkelthed. Det er rigtigt, at Københavns Magistrat giver sin Tilslutning til dette Forslag — det tror Pokker, at Københavns Magistrat gerne vil have 16 Mill. Kr., det er jeg ikke i Tvivl om. Men det siger jo ikke noget om, at man dør er enig om — og det er man mig bekendt ikke —, hvilken Byggemaade der er den rigtige.

Der er et Argument, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen meget hastemt kommer tilbage til, Hensynet til Beskæftigelsen. Jeg gad dog vide, hvorfor der skulde være mindre Beskæftigelse forbundet med Kloakering af et Areal som det, der er Tale om ude ved Fæstningen, og Vejarbejder og Jordarbejder derude end med at bygge herinde. Jeg ved overhovedet ikke, hvad det ærede Medlem mener, naar han i den ham egne docerende Tone spørger, om man nu skal til i Udvalget at diskutere gamle, længst glemte Ting. Ja, det glæder mig altsaa at faa konstateret, at det har været lip-service, det ærede Medlem har givet Tanken om virkelig at gennemføre det socialpolitiske Boligprogram: i den Udstrækning, det overhovedet er muligt, at faa Befolkningen ud til lav Bebyggelse. Det ærede Medlem siger nu, at det er gamle Ting. Nej, det er ikke gamle Ting, det er nye Ting. (*Rasmus Hansen*: Avedøreplanen er da 20 Aar gammel!). Ja, men selve Princippet: at faa Befolkningen herinde fra ud, er ikke nogen gammel Ting, for saa havde det nok været gjort af Københavns Kommune for længe siden, men det er en kendt Ting, og det skal siges igen, lige til denne Kommune forstaar det, at det er den, der af taabelige skattepolitiske eller andre Grunde — hvad ved jeg — har modsat sig, at Folk flyttede uden for dens Grænser. Det er ogsaa derfor, hele Trafikspørgsmaalet Omegnskom-

munerne imellem har været saa forfærdelig vanskeligt at løse.

Jeg tror ikke, at man skal regne med at faa Støtte til dette Forslag, hvis man ikke vil tage dette Spørgsmaal op. Spørgsmaalet om Erstatningslejligheder er ikke først og fremmest Spørgsmaal om at færdigbygge nogle Aldersrente-lejligheder herinde eller at give Tilskud til nogle Mennesker, saa de kan blive boende herinde. Det er et Spørgsmaal om at skaffe Lejligheder af en Type, som vi boligpolitisk maa hævde er den rigtige for hele Befolkningen, fornemmeligt for den mindre bemidlede, børnerige Befolkning, og til en overkommelig Pris. Jeg hørte nok, den højtærede Indenrigsminister sagde, at Spørgsmaalet havde været behandlet i Beskæftigelsesudvalget, men jeg tvivler paa, at det har været behandlet ordentligt. Jeg kan ikke tro det, for saa vilde man ikke vove at komme med en Paa-stand om, at disse Beregninger ikke holder Stik. Det er Beregninger, som Mænd virkelig staar inde for. Det er ikke en eller anden Arkitekts Fantasi-beregninger, men Beregninger, der er begrundet i Tilbud. Det er i øvrigt bevist — det maa jeg maaske sige til den højtærede Indenrigsminister —, at herinde i Byen kunde for halvandet Aar siden Rækkehuse med 4 Værelser med et vidunderligt Udstyr, som maaske ogsaa mange af os her vilde ønske vi havde i vore Lejligheder, bygges billigere end en Etagelejlighed. Er der saa noget mærkeligt i, at man mener, at der ude, hvor Grunden ikke koster stort mere end Bondejordsprisen + Vej- og Kloakeringsomkostninger, skulde kunne bygges meget billigere. Det er mig fuldkommen ubegribeligt, at man ikke her, hvor det drejer sig om at faa Folk væk fra daarlige Lejligheder, samtadig behandler det Spørgsmaal. Det kan saa udmærket lade sig gøre, for er der noget, der er lettere end at genopbygge paa de Arealer, man nu vil sanere, saa er det da lidt efter lidt at bebygge friske Arealer med de Huse, som vi allesammen hidtil har sagt var de rigtige.

Valdemar Sørensen: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for hans Svar paa mit Spørgsmaal angaaende Mulighederne for, at et planlagt Saneringsarbejde som det i Randers kan komme med ind under Loven; men jeg tror, den højtærede Minister har misforstaaet mig. Jeg er efter Lovforslagets Tekst og Bemærkninger ganske klar over, at de Beløb, som efter Loven kan tilskydes og udlaanes til et saadant Arbejde, har man i selve den gamle Saneringslov,